

skal jeg erindre om, at jeg ogsaa, da Tinget behandlede Beslutningen, var imod, at vi optog dette Punkt som et bestemt lovfæstet Krav til Kommissionen. Og Grunden ligger nær. Der er jo mange andre Lande, langt større end vort, og særlig langt større Industrilande end vort, Lande, hvor store, folkerige Byer, ja hele store Distrikter udelukkende ere befolkede af Industriarbejdere, og hvor altsaa en temporær Arbejdsløshed i de industrielle Fag mærkes i saa godt som hvert eneste Hjem. I disse uhyre Arbejderdistrikter, blandt disse Hundred-Tusinder af Industriarbejdere — hvortil vi i vort Land ikke paa langt nær have noget tilsvarende — har man gennem lange Aarrækker og i et ganske andet Omfang end her mærket Følgerne af temporær Arbejdsløshed, og Spørgsmaalet om, hvad der fra Samfundets, fra det offentliges og fra de enkelte Individets Side kan gøres for at raade Bod paa Følgerne af Arbejdsløsheden, har selvfølgelig længe, førend Spørgsmaalet blev brændende hos os, været Genstand for mangfoldige Undersøgelser og Overvejelser. Og i disse Lande har man dog ogsaa gode Hoveder, og man har ogsaa der Mennesker, som ere socialt interesserede, og man har endvidere ogsaa Socialister og socialdemokratiske Rigsdagsmænd og socialdemokratiske Borgerrepræsentanter med videre. Men i intet af disse Lande, hvor der i meget længere Tid og langt stærkere end hos os har været rig Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal — intetsteds er der fremkommet en Ordning eller blot et Forslag til en Ordning, blot et Forslag, som kunde tænkes at danne Spiren til et Grundlag for Sagens Ordning. Man kan henvise til, at i et svejtsisk Kanton har man gjort et Forsøg paa tvungen Forsikring imod Arbejdsløshed, et Forsøg, der er strandet og atter forladt. Det eneste, man for Tiden har at kunne henvise til, er et enkelt famlende Forsøg, der bliver gjort i en belgisk Fabrikby Gent, et lille Forsøg, hvor Kommunen har bevilget — jeg erindrer ikke om 10,000 eller 15,000 Francs til en Kasse, der under mange Kauteler og indskrænkende Bestemmelser under visse Forhold udreder en mindre Hjælp til arbejdsløse. Men dette er det eneste Forsøg, som hidtil er traadt frem. Man er altsaa berettiget til at sige, at hele denne Sag endnu befinder sig paa de første Overvejelsers Stade, og den eneste Antydning til en Løsning, man endnu har set, er smaa famlende Forsøg. Nu mener ganske vist det ærede Medlem for Kjøbenhavns

10de Valgkreds og hans Partifæller, at vi her i Landet have en nem og ligefrem Maade at faa Sagen løst paa. Vi vedtage bare her paa Rigsdagen, at der skal ned sættes en Kommission, som har at fremkomme med Forslag til Lov om Arbejdsløshedsforsikring. Ja, det var ganske vist Kolumbus's Æg om igen, men naar vi se, hvor langt eller rettere hvor uendelig lidt man er kommen fremad i alle andre Lande, som have haft saa stor og rig Anledning til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, saa er der ikke megen Forventning om, at en Kommission her skulde kunne løse Opgaven. Derfor har jeg været imod og vil fremdeles være imod, at man ved en Lov paalægger en Kommission at fremkomme med et saadant Lovforslag. Men noget ganske andet er det, at man, naar en Kommission er nedsat til at behandle andre sociale og sideordnede Spørgsmaal, saa ogsaa — som det jo har været den almindelige Mening her i Tinget, og som det ogsaa er udtalt i Bemærkningerne til dette Lovforslag — erindrer om, at der er et stort og vigtigt Spørgsmaal, som ogsaa bør optages under Kommissionens Arbejde og nødvendig maa melde sig ved Siden af Hovedopgaven. Hvis det saa lykkes Kommissionen at komme med et Forslag, som virkelig kan gennemføres, saa har den løst en Opgave, som hidtil har været uløst overalt i den øvrige Verden, men sker det ikke, da er der dog altid Mulighed for, at Kommissionen vil give i alt Fald et Bidrag til Løsningen af Opgaven. Derfor skal jeg anbefale, at man bliver ved Lovforslagets Tekst, hvor jeg ganske har fulgt Folketingets Beslutning. Man angiver her Rygraden for Kommissionens Arbejde, men samtidig bør Kommissionen, saaledes som det ogsaa har været Meningen fra alle Sider, optage andre sideordnede Opgaver. Og derved maa Kommissionen nødvendig ogsaa komme ind paa Spørgsmaalet om en Arbejdsløshedsforsikring. Men dette Spørgsmaal er ikke af den Beskaffenhed, at vi ved Lov kunne vedtage, at en Kommission har at udarbejde et Lovforslag, der løser denne Sag. Paa samme Maade vil det jo gaa med Spørgsmaalet om Ændringer i den nu gældende Alderdomsforsørgelseslov, som ere bragte paa Bane af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Sammen med Tilvejrbringelsen af det hele Materiale til et Forslag om en almindelig Alderdomsforsikring, maa selvfølgelig gaa en Under søgelse af Virkningen af den nugældende